Zkouška (Koncert??)

"Cože!? Promodralá pracka!??"
"Jo. Promodralá pracka."
"?"
"Kdeže to budem hrát? Tady v tý tělocvičně?"
"Ano, ano, tady. Tady vepředu budeme hrát to divadlo a vy vystoupíte vzadu, lidi se na vás budou muset otočit, ale nebojte se, to pude? Dáte tak tři písničky a potom přijdem na řadu my. Pak zas vy?"

Na vystoupení jsme se připravovali tvrdě. Zejména po technické stránce.
Dan po mnoho nocí místo spánku pájel dráty v mixáku. Zkoušeli jsme hrát na mikrofony, což bylo opravdu ohromné - absolutnímu sluchaři Danovi teď vadilo nejen to, že zpíváme falešně, že špatně frázujeme, že nedržíme rytmus, ale i to, že prskáme. Obaloval nám proto mikrofony molitanem a vysvětloval, jak slina ublíží obvodu. Moc si to nepamatuji, myslím, že ta slina nějak rozpouští excitovaná jádra atomů elektřiny a ty osamocené záporné elektrony dostanou strach, že nebudou mít kolem čeho kroužit, začnou poblázněně kmitat v molekule drátu, který Dan tak pracně připájel, zahřívají se na takzvanou samozvanou kritickou teplotu, při níž vzniká tajuplné gama záření, takže prý může dojít k samovznícení či přímo výbuchu a shoření mikrofonu! Možná, že to Dan vysvětloval trošku jinak, ale zase myslím, že ne tak moc jinak. V každém případě máme od té doby z mikrofonů drobný strach.
Sešli jsme se tak pětkrát. A teď stojíme tady v tělocvičně, kde bude velkolepý vánoční pořad. Pořádá ho turisťák padesátosmdesát. Děti se připravovaly dva měsíce. Scénky, písničky, divadelní hříčka. Dokonce si nechali vytisknout letáčky - Vánoční besídka ? jako host vystoupí countryová hudební skupina ?.
Vybalujeme bedny a nástroje, mixák, mikrofony, nosíme to mezi školními židličkami do zadní části tělocvičny - che, zákoutí se šplhacími lany, nevylezl bych ani dva metry. Trousí se první lidé, rodiče, příbuzní, koukají, čučí, bedlivě vnímají každou drobnost. Bereme kytaru a banjo a jdeme se s Příhoňákem rozcvičit za plentu, kde má být později divadlo.

Kurnik. Takovej název, napadá mě. Promodralá pracka. Jméno jak deset let uložená chlévská mrva, zahrádkářův sen. Kruťas je takovej tvrďák a přesto byl překvapen.
A nejen to.
"Omezte mrtvé ve svých písních," říkal ještě před započetím besídky, "přijdou prý velice decentní hosté."
I když to mělo narušit naše plány, vyhověli jsme mu. To s těmi mrtvými je pravda. Přišli jsme na to nezávisle na našich občasnaslouchajících. Na každý text písně, kterou hrajeme, připadá v průměru 1,6 mrtvého! Příklad těch nejdrsnějších - John Hardy (3), Jesse James (hodně+1),

Vlak v 0,5 (4), náš kompletní originál Řidič (7), atd., atd.,?

Za plentou jsme to s Příhoňákem odpálili hezky zostra. Cripple Creek. Ten není krvákem jen proto, že je to instrumentálka. Po odškobrtaném Ostružinovém květu jsme soukromí plenty opustili a vrátili se do sálu.
Mezitím přišla spousta dalších návštěvníků. Vzhlíželi na nás jako na národní umělce. Desítky očí nás propichovaly. Nevěděl jsem co s rukama, s banjem. Mé oči těkaly od vysoko zavěšených kruhů k parketám. Kurnik, už abych byl na druhý straně tělocvičny. Kurnik, rýma. "Shé - hybsch!!!" kýchnutí otřáslo celou mou postavou. Zrudl jsem. Tak podlé zesměšnění.
Dan zatím dopájel dráty, které se utrhaly během převozu a bití Trhače, kvůli kterému jsme cestou sem zabloudili a celou aparaturu měl téměř připravenou. Zavolal nás na mikrofonové zkoušky. Hezky jsme do molitanových náhubků brnkali a říkali jedna dvě, šerif de.
Dan byl spokojen. Ladili jsme a do začátku produkce zbývalo pár minut. Nemyslím, že jsem byl sám, koho tréma rozklepala do nepřípustných vibrací.
"A vítám zde i naše kamarády - trampy. Říkají si Zmodralá ruka a zahrají několik písniček úvodem. Otočte se, prosím, na svých místech, protože budou hrát vzadu?"
Mladistvá konferenciérka se v blahé předtuše uměleckého požitku usadila a plamen svých očí zaparkovala v naše místa.
Stáli jsme se strojenou suverenitou a přehledem před mikrofony. Dan zakroutil knoflíkem mixáku a vrhl se k base. Sotva ji uchopil, z beden se ozval strašlivý hukot. Basu položil a vrhl se zpět k mixáku. Kroutil s několika knoflíky, několikrát do přístroje bacil pěstí, zase kroutil, dokroutil a vrhl se k base.
Bylo na mně, abych odpálil Banjo z mlžných hor. Křečovitě jsem zmáčknul ukazováčkem levé ruky háčko na druhé poloze. Struny mi brzo zrezavějí, budu-li se vždycky takhle potit při veřejné produkci. Malíček a prsteník druhé ruky se opřely o blánu, zbylé prsty našly potřebné struny.
"BRRRRK!" Zahrál jsem první dva tóny. Vzpříčený americký prstýnek značky Dunlop odmrštila napjatá struna do předních řad diváků.
Běžel jsem si pro něj a cestou jsem povalil dvakrát stojan s mikrofonem - jednou při cestě tam, podruhé při cestě zpět. Danovi vyklouzlo "pozor!" a Trhač se křečovitě zasmál.
Skladba se velmi rychle a nerytmicky rozběhla kupředu. Při druhé rundě ztichla jedna z reprobeden - o tom jsme však nevěděli a hráli dál.
Ani perfektně nazkoušené efektní zakončení se nepovedlo. Místo "tamdadáda-da-da" jsme zahráli něco jako "tamdy dymdy-dym-ty-da-dam-cink-pink-?!"
Podíval jsem se po klucích. Dělali hrůzné obličeje. To se tak dělá. Aby diváci věděli, že se nám to nepovedlo a že to jinak dovedeme zahrát daleko lépe. Můj pohled se zarazil o Příhoňáka. Namakanej Příhoňák těžce nesl jsoucí skutečnost. V jeho očích se zračila hanba a zoufalost. Obavy mne objaly. Kde bychom sehnali jiného kytaristu takových kvalit, ochotného s námi hrát!?
Bezprostředně následovala píseň "Procházím svým údolím", velký hit. Zpíval ji Dan a vždycky její text uměl. Proč, PROČ se mu zrovna teď nějak vypájel z hlavy!? Píseň má pět slok kvalitního textu. Dan také zazpíval pět slok, ale všechny byly úplně stejné:
"Huhuhú hu hú hu hú,
huhuhuhú hu hú hu hú,
huhú hú hu hú hu hú,

rosa svítání?"
Po posledním tónu jsem se podíval na Příhoňáka. Kvapně cpal svoji Suzuki guitar do futrálu. Měl vytřeštěné oči a bledou tvář. Zapnul jeden zámek z pěti, popadl bundu a hrnul se lesem našich mikrofonů ke dveřím.
Když mě míjel, zřetelně jsem viděl, jak se mu třese brada.

_____
David Kohout - Davy

Jdeš

Je pátek odpoledne
Balíš...
Jdeš
A cestu značkuješ rozechvělým dechem
Mačkáš v dlaních popraskanou
všednost
a chvíle naplněné
lesním tichem
Jdeš
A křečovitě pářeš,
pět dnů zašívaný sen
A pod nohama se ti drolí
na útržcích vesmíru
kamarádka zem

_____
Petra Náhlíková - Strunka